

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de novembre del 2007 ha ratificat el següent:

Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Com a conseqüència dels atacs terroristes d'una violència sense precedent comesos als Estats Units d'Amèrica l'11 de setembre del 2001, la resposta del Consell d'Europa ha estat ferma i a la vegada immediata. El Comitè de Ministres, en la 109a sessió del 8 de novembre del 2001, va decidir incrementar activament l'eficàcia dels instruments internacionals ja existents en el si del Consell d'Europa en matèria de lluita contra el terrorisme.

Tanmateix, la qüestió de l'oportunitat de la redacció d'un conveni general contra el terrorisme, que es fonamentaria en el teixit normatiu constituït pels instruments jurídics de les Nacions Unides, el Consell d'Europa i la Unió Europea ha estat objecte de reflexió en nombroses ocasions. Finalment, al maig del 2003, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa, conscient de la necessitat de reforçar la cooperació internacional en la lluita contra el terrorisme i de donar suport als esforços proporcionats per l'Organització de les Nacions Unides en aquesta matèria, va decidir impulsar l'elaboració d'una proposta inicial de conveni general contra el terrorisme, proposta que va ser adoptada el 3 de maig del 2005.

L'objectiu del Conveni per a la prevenció del terrorisme és millorar els esforços proporcionats pels estats membres en la prevenció del terrorisme i dels seus efectes negatius sobre el gaudi dels drets humans, i especialment del dret a la vida, mitjançant l'adopció de mesures a nivell nacional i en el marc de la cooperació in-

ternacional, tenint en compte els convenis o els acords bilaterals i multilaterals ja existents entre les parts.

Per tal d'assolir el seu objectiu, el Conveni, d'una banda, qualifica com a infraccions penals determinats actes que podrien derivar en la comissió d'infraccions terroristes, especialment la provocació pública, el reclutament i l'entrenament per al terrorisme, i d'altra banda, reforça la cooperació per a la prevenció del terrorisme, tant a nivell nacional, amb l'adopció de polítiques nacionals de prevenció, com a nivell internacional, amb l'adopció de mesures que completin o, si escau, modifiquin els acords d'extradició i de cooperació judicial vigents entre els estats part. Endemés, el Conveni preveu l'adopció de mesures suplementàries com la transmissió espontània d'informacions, acompanyada d'obligacions relatives a l'aplicació de la llei i a les sancions.

El Conveni només defineix tres noves infraccions terroristes que s'afegirien a les que ja figuren en els convenis internacionals contra el terrorisme relacionats en l'annex. La provocació pública a cometre una infracció terrorista, el reclutament i l'entrenament per al terrorisme constitueixen les tres noves conductes criminals incriminades, a les que cal afegir les infraccions accessòries que permeten tipificar com a infracció penal la complicitat i la temptativa.

Pel que fa als deu instruments internacionals relacionats en l'annex, només el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, no forma part de l'ordenament jurídic andorrà, el que implica que el Principat d'Andorra formuli la declaració següent al respecte, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 1 del Conveni:

"El Principat d'Andorra considera que mentre no sigui part del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, aquest Conveni no consta en l'annex del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme."

Tenint en compte les consideracions esmentades i atès que Andorra va signar

el 17 de novembre del 2005 el Conveni esmentat;

S'aprova

La ratificació del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra del Conveni.

Casa de la Vall, 22 de novembre del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Els estats membres del Consell d'Europa i els altres signataris,

Considerant que l'objectiu del Consell d'Europa és realitzar una unió més estreta entre els seus membres;

Reconeixent l'interès d'intensificar la cooperació amb les altres parts en aquest Conveni;

Desitjant que es prenguin mesures eficaces a fi de prevenir el terrorisme i fer front, especialment, a la provocació pública a cometre infraccions terroristes i també al reclutament i l'entrenament per al terrorisme;

Conscients de la greu inquietud provocada per la multiplicació de les infraccions terroristes i per l'amenaça creixent del terrorisme;

Conscients de la situació precària a la qual s'enfronten les persones pel fet del terrorisme i reafirmant, dins aquest context, la seva profunda solidaritat amb les víctimes del terrorisme i les seves famílies;

Reconeixent que les infraccions terroristes, així com les que preveu aquest Conveni, independentment de qui en siguin els autors, no es poden justificar en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs i recordant l'obligació de les parts de prevenir aquest tipus d'actes i, si no es poden prevenir, de perseguir-los i assegurar-se que són castigats amb penes que tinguin en compte la gravetat d'aquests actes;

Recordant la necessitat de reforçar la lluita contra el terrorisme i reafirmant que totes les mesures preses a fi de prevenir o reprimir les infraccions terroristes han de respectar l'estat de dret i els valors democràtics, els drets humans i les llibertats fonamentals, com també les altres disposicions del dret internacional, incloent-hi el dret internacional humanitari quan sigui aplicable;

Reconeixent que aquest Conveni no atempta contra els principis establerts quant a la llibertat d'expressió i la llibertat d'associació;

Recordant que els actes terroristes, pel seu caràcter o context, tenen com a objectiu intimidar greument una població, o obligar indegudament un govern o una organització internacional a acomplir o abstenir-se d'acomplir un acte qualsevol, o destabilitzar greument o destruir les estructures fonamentals polítiques, constitucionals, econòmiques o socials d'un país o d'una organització internacional;

Han convingut el següent:

Article 1

Terminologia

1. Als efectes d'aquest Conveni, s'entén per "infracció terrorista", qualsevulla de les infraccions que entrin en l'àmbit d'aplicació i tal com es defineix en un dels convenis enumerats a l'annex.

2. En dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhe-

sió, un estat o la Comunitat Europea que no sigui part en un conveni enumerat a l'annex, pot declarar que quan se li apliqui aquest Conveni, es consideri que el conveni esmentat no consta en aquest annex. Aquesta declaració deixa de tenir efecte amb l'entrada en vigor del conveni per a la part que ha fet la declaració, la qual notifica al secretari general del Consell d'Europa aquesta entrada en vigor.

Article 2

Objectiu

L'objectiu d'aquest Conveni és millorar els esforços de les parts en la prevenció del terrorisme i els seus efectes negatius sobre el gaudi efectiu dels drets humans, especialment del dret a la vida, mitjançant també mesures que s'hagin de prendre en l'àmbit nacional i en el marc de la cooperació internacional, tot i tenint en compte els convenis o els acords bilaterals i multilaterals existents, aplicables entre les parts.

Article 3

Polítiques nacionals de prevenció

1. Cada part pren les mesures apropiades, especialment en l'àmbit de la formació de les autoritats repressives i d'altres òrgans, així com en els àmbits de l'educació, la cultura, la informació, els mitjans de comunicació i la sensibilització del públic, per tal de prevenir les infraccions terroristes i els seus efectes negatius, tot i respectant les obligacions relatives als drets humans que li pertocuin, tal com s'estableixen en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, en el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i altres obligacions relatives al dret internacional, quan li siguin aplicables.

2. Cada part pren les mesures que siguin necessàries a fi de millorar i desenvolupar la cooperació entre les autoritats nacionals amb vista a prevenir les infraccions terroristes i els seus efectes negatius, especialment:

- a) Mitjançant l'intercanvi d'informacions.
- b) Mitjançant el reforçament de la protecció física de les persones i de les infraestructures.

c) Mitjançant la millora dels plans de formació i de coordinació per a les situacions de crisi.

3. Cada part promou la tolerància fomentant el diàleg interreligiós i transcultural, implicant-hi, si escau, les organitzacions no governamentals i altres actors de la societat civil a participar amb vista a prevenir les tensions que puguin contribuir a cometre infraccions terroristes.

4. Cada part s'esforça per sensibilitzar millor el públic pel que fa a l'existència, les causes, la gravetat i l'amenaça que representen les infraccions terroristes i les infraccions previstes per aquest Conveni, i preveu animar el públic a proporcionar a les autoritats competents una ajuda factual i específica, que podria contribuir a la prevenció de les infraccions terroristes i les infraccions previstes per aquest Conveni.

Article 4

Cooperació internacional en matèria de prevenció

Les parts es presten cooperació i suport, si escau i tenint sempre en compte les seves possibilitats, a fi de millorar la seva capacitat per prevenir la comissió de les infraccions terroristes, fins i tot mitjançant l'intercanvi d'informacions i bones pràctiques, i també mitjançant la formació i altres formes d'esforços conjunts de caràcter preventiu.

Article 5

Provocació pública a cometre una infracció terrorista

1. Als efectes d'aquest Conveni, s'entén per "provocació pública a cometre una infracció terrorista" la difusió o qualsevol altra forma de posar un missatge a disposició del públic, amb la intenció d'incitar a cometre una infracció terrorista, quan un comportament d'aquest tipus, que preconitzi directament o no la comissió d'infraccions terroristes, crea el perill que pugui perpetrar-se una o diverses d'aquestes infraccions.

2. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per qualificar com a infracció penal, de conformitat amb el seu dret intern, la provocació pública a cometre una infracció terrorista definida a

l'apartat 1, quan aquesta es cometi de manera il·legal i intencionada.

Article 6

Reclutament per al terrorisme

1. Als efectes d'aquest Conveni, s'entén per "reclutament per al terrorisme" el fet de sol·licitar una altra persona per tal de cometre o participar en la comissió d'una infracció terrorista, o per esdevenir membre d'una associació o un grup a fi de contribuir a la comissió d'una o diverses infraccions terroristes per part de l'associació o del grup.

2. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per qualificar com a infracció penal, de conformitat amb el seu dret intern, el reclutament per al terrorisme, definit en l'apartat 1 d'aquest article, quan aquest es cometi de manera il·legal i intencionada.

Article 7

Entrenament per al terrorisme

1. Als efectes d'aquest Conveni, s'entén per "entrenament per al terrorisme" el fet de donar instruccions per a la fabricació o la utilització d'explosius, d'armes de foc o d'altres armes o substàncies nocives o perilloses, per altres mètodes i tècniques específics amb vista a cometre una infracció terrorista o contribuir a la seva comissió, sabent que la formació que es proporciona té com a finalitat servir a la realització d'aquest objectiu.

2. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per qualificar com a infracció penal, de conformitat amb el seu dret intern, l'entrenament per al terrorisme, definit a l'apartat 1 d'aquest article, quan aquest es cometi de manera il·legal i intencionada.

Article 8

Indiferència del resultat

Perquè un acte constitueixi una infracció en el sentit dels articles 5 a 7 d'aquest Conveni, no és necessari que es cometi efectivament la infracció terrorista.

Article 9

Infraccions accessòries

1. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per qualificar com a infracció penal en el seu dret intern:

a) La participació com a còmplice en una infracció prevista als articles 5 a 7 d'aquest Conveni.

b) L'organització de la comissió d'una infracció prevista als articles 5 a 7 d'aquest Conveni o el fet de donar l'ordre a d'altres persones de cometre-la.

c) La contribució a la comissió d'una o diverses infraccions previstes als articles 5 a 7 d'aquest Conveni per un grup de persones que actuen de concert. Aquesta concertació ha de ser deliberada i ha de:

- i) Ja sigui tenir l'objectiu de facilitar l'activitat criminal del grup o participar en el seu objectiu, quan aquesta activitat o aquest objectiu suposen la comissió d'una infracció prevista als articles 5 a 7 d'aquest Conveni.
- ii) Ja sigui ser proporcionada sabent que el grup té la intenció de cometre una infracció prevista als articles 5 a 7 d'aquest Conveni.

2. Cada part adopta igualment les mesures que siguin necessàries per qualificar com a infracció penal, de conformitat amb el seu dret intern, la temptativa de cometre una infracció prevista als articles 6 i 7 d'aquest Conveni.

Article 10

Responsabilitat de les persones jurídiques

1. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb els principis del seu dret intern, per tal que es considerin responsables les persones jurídiques que participen en les infraccions previstes en els articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni.

2. Sense perjudici dels principis jurídics de la part, la responsabilitat de les persones jurídiques pot ser penal, civil o administrativa.

3. Aquesta responsabilitat s'exerceix sense perjudici de la responsabilitat penal de les persones físiques que han comès les infraccions.

Article 11

Sancions i mesures

1. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries perquè les infraccions esmentades als articles 5 a 7 i 9 d'aquest

Conveni estiguin sotmeses a penes eficaces, proporcionades i dissuasives.

2. Tota condemna anterior i definitiva dictada per un estat estranger per infraccions esmentades en aquest Conveni, en la mesura que el dret intern ho permeti, pot tenir-se en compte per determinar la pena, de conformitat amb el dret intern.

3. Cada part vetlla perquè les persones jurídiques que es considerin responsables, de conformitat amb l'article 10, siguin l'objecte de sancions eficaces, proporcionades i dissuasives de caràcter penal o no, incloent-hi sancions pecuniàries.

Article 12

Condicions i proteccions

1. Cada part s'assegura que l'establiment, l'execució i l'aplicació de la incriminació esmentada als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni es duen a terme en el respecte de les obligacions relatives als drets humans que li pertoquin, especialment la llibertat d'expressió, la llibertat d'associació i la llibertat de religió, establertes a la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, al Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i altres obligacions que resulten del dret internacional, quan li siguin aplicables.

2. A més, l'establiment, l'execució i l'aplicació de la incriminació esmentats als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni haurien d'estar subordinats al principi de proporcionalitat en consideració dels objectius legítims perseguits i de la necessitat d'aquests en una societat democràtica, i haurien d'excloure tota forma d'arbitrarietat i tractament discriminatori o racista.

Article 13

Protecció, indemnització i ajuda a les víctimes del terrorisme

Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per protegir i donar suport a les víctimes del terrorisme perpetrat en el seu propi territori. Aquestes mesures consten, segons els sistemes nacionals apropiats i de conformitat amb la seva legislació interna, especialment d'ajuda financera i de la indemnització de les víctimes del terrorisme i dels membres de la seva família propera.

Article 14

Competència

1. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per establir la seva competència pel que fa a les infraccions penals establertes de conformitat amb aquest Conveni quan:

- a) La infracció ha estat comesa en el seu territori.
- b) La infracció ha estat comesa a bord d'un vaixell que arbora el seu pavelló o a bord d'una aeronau amb matrícula d'aquesta part.
- c) La infracció ha estat comesa per un nacional d'aquesta part.

2. Cada part també pot establir la seva competència pel que fa a les infraccions penals establertes de conformitat amb aquest Conveni quan:

- a) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a l'article 1 d'aquest Conveni, en el seu territori o contra un dels seus nacionals.
- b) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a l'article 1 d'aquest Conveni, contra una instal·lació pública d'aquesta part situada fora del seu territori, incloent-hi els seus locals diplomàtics o consulars.
- c) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a l'article 1 d'aquest Conveni, destinada a obligar aquesta part a acomplir un acte qualsevol o a abstenir-se'n.
- d) La infracció ha estat comesa per apàtrida que resideix habitualment en el seu territori.
- e) La infracció ha estat comesa a bord d'una aeronau explotada pel Govern d'aquesta part.

3. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per establir la seva competència pel que fa a les infraccions penals establertes de conformitat amb aquest Conveni, en els casos en què el presumpte autor de la infracció es trobi en el seu territori i no l'extradeixi cap a una altra part que tingui competència per exercir l'acció legal basada en una regla de competència que també exis-

teixi dins la legislació de la part sol·licitada.

4. Aquest Conveni no exclou cap competència penal exercida de conformitat amb les lleis nacionals.

5. Quan més d'un estat part es declara competent respecte a una presumpta infracció esmentada en aquest Conveni, les parts concernides es concerten d'acord, quan això sigui oportú, a fi de determinar la part més indicada per exercir l'acció legal.

Article 15

Deure d'investigació

1. Quan se l'informi que l'autor o el presumpte autor d'una infracció enumerada en aquest Conveni pot trobar-se en el seu territori, la part concernida pren les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb la seva legislació interna, per investigar els fets dels quals ha estat informada.

2. Si considera que les circumstàncies ho justifiquen, la part en el territori de la qual es troba l'autor o el presumpte autor de la infracció pren les mesures apropiades en virtut de la seva legislació interna per garantir la presència d'aquesta persona amb l'objectiu de perseguir-la o extraditar-la.

3. Qualsevol persona respecte de la qual es prenen les mesures esmentades a l'apartat 2 té el dret de:

- a) Comunicar-se sense retard amb el representant qualificat més pròxim de l'estat del qual té la nacionalitat o que estigui habilitat altrament per protegir els seus drets o, si es tracta d'una persona apàtrida, de l'estat en el territori del qual resideix habitualment.
- b) Rebre la visita d'un representant d'aquest estat.
- c) Ser informada dels drets conferits per les lletres a i b.

4. Els drets enunciats a l'apartat 3 s'exerceixen en el marc de les lleis i els reglaments de la part en el territori de la qual es trobi l'autor o el presumpte autor de la infracció, amb el benentès però, que aquestes lleis i reglaments han de permetre poder realitzar plenament els objectius per als que s'atorguen els drets enunciats a l'apartat 3.

5. Les disposicions dels apartats 3 i 4 d'aquest article són sense perjudici del dret de qualsevol part que hagi establert la seva competència de conformitat amb la lletra c de l'apartat 1 i la lletra d de l'apartat 2 de l'article 14 de convidar el Comitè Internacional de la Creu Roja a comunicar-se amb el presumpte autor de la infracció i visitar-lo.

Article 16

Inaplicabilitat del Conveni

Aquest Conveni no s'aplica quan les infraccions esmentades als articles 5 a 7 i 9 s'hagin comès a l'interior d'un sol estat, quan el presumpte autor sigui un nacional d'aquest estat i es trobi en el territori d'aquest estat, i que cap altre estat no tingui motius, en virtut de l'apartat 1 o 2 de l'article 14 d'aquest Conveni, d'establir la seva competència, amb el benentès que les disposicions dels articles 17 i 20 a 22 d'aquest Conveni, segons escaigui, s'apliquen en aquest cas.

Article 17

Cooperació internacional en matèria penal

1. Les parts es concedeixen la cooperació més àmplia possible en qualsevol investigació, procediment penal o procediment d'extradició relatius a les infraccions previstes en els articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni, fins i tot per obtenir els elements de prova del seu poder i que són necessaris a efectes del procediment.

2. Les parts compleixen amb les obligacions que els incumbeixen en virtut de l'apartat 1, de conformitat amb qualsevol conveni o acord de cooperació judicial que pugui existir entre elles. En absència d'un conveni o d'un acord, les parts s'atorguen aquesta cooperació de conformitat amb la seva legislació interna.

3. Les parts es presten la cooperació més àmplia possible que permetin les lleis, els convenis, els acords i els arranjaments pertinents de la part sol·licitada, durant les investigacions i els procediments penals pel que fa a les infraccions de les que es pugui considerar responsable una persona jurídica en la part sol·licitant, de conformitat amb l'article 10 d'aquest Conveni.

4. Cada part pot preveure d'establir uns mecanismes addicionals a fi de compartir amb altres parts les informacions o els elements de prova necessaris per establir les responsabilitats penals, civils o administratives com estableix l'article 10.

Article 18

Extradir o perseguir

1. En els casos que sigui competent en virtut de l'article 14, la part en el territori de la qual es troba el presumpte autor de la infracció, si no l'extradeix, ha de sotmetre el cas, sense retard excessiu i sense cap excepció, que s'hagi comès la infracció en el seu territori o no, a les seves autoritats competents a fi d'exercir l'acció penal, segons un procediment conforme a la legislació d'aquesta part. Aquestes autoritats es pronuncien en les mateixes condicions que per qualsevol altra infracció de caràcter greu, de conformitat amb les lleis d'aquesta part.

2. Cada vegada que, en virtut de la seva legislació interna, una part només estigui autoritzada a extradir o lliurar un dels seus nacionals amb la condició que se li retorni l'interessat per purgar la pena que li ha estat imposada en acabar-se el procés o el procediment pels quals s'ha demanat l'extradició o el lliurament, i que aquesta part i la part que sol·licita l'extradició acceptin aquesta opció i les altres condicions que puguin considerar adients, l'extradició o el lliurament condicional són suficients per dispensar la part sol·licitada de l'obligació establerta a l'apartat 1.

Article 19

Extradició

1. Les infraccions previstes als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni es consideren de ple dret casos d'extradició en qualsevol conveni d'extradició conclòs entre les parts abans d'entrar en vigor aquest Conveni. Les parts es comprometen a considerar aquestes infraccions com a casos d'extradició en qualsevol conveni d'extradició que s'hagués de concloure posteriorment entre elles.

2. Quan una part que subordina l'extradició a l'existència d'un conveni, rep una sol·licitud d'extradició d'una altra part amb la qual no està vinculada per cap conveni d'extradició, la part sol·licitada pot considerar aquest Conveni en el

sentit que constitueix la base jurídica de l'extradició pel que fa a les infraccions determinades als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni. L'extradició està subordinada a les altres condicions establertes per la legislació de la part sol·licitada.

3. Les parts que no subordinen l'extradició a l'existència d'un conveni reconeixen les infraccions determinades als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni com un cas d'extradició entre elles en les condicions establertes per la legislació de la part sol·licitada.

4. Les infraccions determinades als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni, es consideren, si escau, als efectes d'extradició entre estats part, en el sentit que han estat comeses tant en el lloc on s'hagin perpetrat com en el territori de les parts que hagin establert la seva competència de conformitat amb l'article 14.

5. Les disposicions de tots els convenis i acords d'extradició que s'hagin conclòs entre les parts relatives a les infraccions determinades als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni es consideren modificades entre les parts, en la mesura que siguin incompatibles amb aquest Conveni.

Article 20

Exclusió de la clàusula d'excepció política

1. No es considera cap de les infraccions previstes als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni, per a les necessitats de l'extradició o de la cooperació judicial, com a una infracció política o com a una infracció connexa a una infracció política, o com a una infracció inspirada per mòbils polítics. Per aquesta raó, no es pot denegar una sol·licitud d'extradició o de cooperació judicial basada en una infracció d'aquest tipus, amb l'únic motiu que concerneix una infracció política o una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics.

2. Sense perjudici de l'aplicació dels articles 19 a 23 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats del 23 de maig de 1969 als altres articles d'aquest Conveni, qualsevol estat o la Comunitat Europea pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o adhesió al

Conveni, declarar que es reserva el dret de no aplicar l'apartat 1 d'aquest article pel que fa a l'extradició per qualsevol infracció esmentada en aquest Conveni. La part es compromet a aplicar aquesta reserva cas per cas, sobre la base d'una decisió degudament motivada.

3. Qualsevol part pot retirar la totalitat o part d'una reserva formulada en virtut de l'apartat 2, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa i que serà efectiva a la data de la seva recepció.

4. Una part que hagi formulat una reserva en virtut de l'apartat 2 d'aquest article no pot pretendre l'aplicació de l'apartat 1 d'aquest article per una altra part; tanmateix, pot, si la reserva és parcial o condicional, pretendre l'aplicació d'aquest article en la mesura que ella l'hagi acceptat.

5. Les reserves formulades són vàlides per un període de tres anys a partir del primer dia de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a la part concernida. Tanmateix, aquestes reserves es poden renovar per períodes de la mateixa durada.

6. Dotze mesos abans l'expiració de la reserva, el secretari general del Consell d'Europa informa la part concernida d'aquesta expiració. Tres mesos abans de la data d'expiració, la part notifica al secretari general la seva intenció de mantenir, modificar o retirar la reserva. Quan una part notifica al secretari general que manté la seva reserva, proporciona explicacions quant als motius que justifiquen el manteniment. En absència de notificació de la part concernida, el secretari general informa aquesta part que la seva reserva es perllonga automàticament per un període de sis mesos. Si la part concernida no notifica la seva decisió de mantenir o de modificar les seves reserves abans l'expiració d'aquest període, la reserva no produeix efecte.

7. Cada vegada que una part decideixi de no extradir una persona en virtut de l'aplicació d'aquesta reserva, després d'haver rebut una sol·licitud d'extradició d'una altra part, sotmet el cas, sense cap excepció i sense retard injustificat, a les seves autoritats competents amb vista a l'exercici de l'acció penal, llevat que s'hagin acordat altres disposicions entre

la part sol·licitant i la part sol·licitada. Les autoritats competents, amb vista a l'exercici de l'acció penal en la part sol·licitada, prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per a qualsevol infracció de caràcter greu, de conformitat amb les lleis d'aquesta part. La part sol·licitada comunica sense retard injustificat el resultat final del procediment judicial a la part sol·licitant i al secretari general del Consell d'Europa el qual el comunica a la Consulta de les Parts establerta a l'article 30.

8. La decisió de denegar la sol·licitud d'extradició en virtut d'aquesta reserva es comunica immediatament a la part sol·licitant. Si la part sol·licitada no pren cap decisió judicial sobre el fons en virtut de l'apartat 7 en un límit de temps raonable, la part sol·licitant pot informar-ne el secretari general del Consell d'Europa, el qual sotmet el tema a la Consulta de les Parts establerta a l'article 30. Aquesta Consulta estudia la qüestió, emet un dictamen sobre la conformitat del rebuig amb les disposicions del Conveni i el sotmet al Comitè de Ministres a fi que aquest adopti una declaració sobre aquest tema. Quan exerceix les seves funcions en virtut d'aquest apartat, el Comitè de Ministres es reuneix en la seva composició restringida als estats part.

Article 21

Clàusula de discriminació

1. Cap disposició d'aquest Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit d'una obligació d'extradir o acordar cooperació judicial, si la part sol·licitada té raons serioses que li facin pensar que la demanda d'extradició motivada per una infracció esmentada als articles 5 a 7 i 9 o de cooperació judicial respecte a aquestes infraccions s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o condemnar una persona per consideracions de raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinions polítiques, o que la situació d'aquesta persona pot trobar-se agreujada per una d'aquestes raons.

2. Cap disposició d'aquest Conveni no ha d'interpretar-se com implicant una obligació d'extradir si la persona objecte de la sol·licitud d'extradició pot ser exposada a la tortura o a penes o tractaments inhumans o degradants.

3. Cap disposició d'aquest Conveni no ha d'interpretar-se en el sentit d'una obligació d'extradir si la persona objecte de la sol·licitud d'extradició pot ser exposada a la pena de mort o, quan la llei de la part sol·licitada no permeti la pena privativa de llibertat a perpetuïtat, a la pena privativa a perpetuïtat sense possibilitat de reducció de pena, llevat que la part sol·licitada tingui l'obligació d'extradir de conformitat amb els tractats d'extradició aplicables, si la part sol·licitant dóna garanties considerades per la part sol·licitada com a suficients que la pena capital no es dictarà o, si es dicta, que no s'executarà, o que no se sotmetrà la persona concernida a una pena privativa de llibertat a perpetuïtat sense possibilitat de reducció de pena.

Article 22

Informació espontània

1. Sense perjudici de les seves pròpies investigacions o procediments, les autoritats competents d'una part poden, sense demanda prèvia, trametre a les autoritats competents d'una altra part les informacions recollides dins el marc de la seva pròpia investigació sempre que considerin que la comunicació d'aquestes informacions podria ajudar la part que rep les informacions a emprendre o a dur a terme investigacions o procediments, o quan aquestes informacions podrien donar lloc a una sol·licitud formulada per aquesta part en virtut d'aquest Conveni.

2. La part que proporciona les informacions pot, de conformitat amb el seu dret nacional, sotmetre el seu ús per la part que les rep a certes condicions.

3. La part que rep les informacions està obligada a respectar aquestes condicions.

4. Tanmateix, tota part pot, en qualsevol moment i mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, declarar que es reserva el dret de no sotmetre's a les condicions imposades en virtut de les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article per la part que proporciona la informació, llevat que se l'informi prèviament del caràcter de la informació que s'ha de proporcionar i que accepti que se li trameti aquesta informació.

Article 23

Signatura i entrada en vigor

1. Aquest Conveni s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa, de la Comunitat Europea i dels estats no membres que han participat a la seva elaboració.

2. Aquest Conveni se sotmet a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

3. Aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què sis signataris, dels quals almenys quatre estats membres del Consell d'Europa, hagin manifestat el seu consentiment a estar vinculats per aquest Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2.

4. Per a qualsevol signatari que expressi posteriorment el seu consentiment a estar vinculat per aquest Conveni, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què faci part del seu consentiment a estar vinculat per aquest Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2.

Article 24

Adhesió al Conveni

1. Posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa pot, després d'haver consultat les parts en aquest Conveni i haver-ne obtingut l'assentiment unànim, invitar qualsevol estat que no sigui membre del Consell d'Europa i que no hagi participat en la seva elaboració, a adherir-se a aquest Conveni. La decisió es pren per la majoria prevista a la lletra d de l'article 20 de l'Estatut del Consell d'Europa i per unanimitat dels representants de les parts que tinguin dret a estar representades al Comitè de Ministres.

2. Per a qualsevol estat que s'adhereixi al Conveni de conformitat amb l'apartat 1 anterior, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de dipòsit de l'instrument

d'adhesió al secretari general del Consell d'Europa.

Article 25

Aplicació territorial

1. Qualsevol estat o la Comunitat Europea pot, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, designar el o els territoris als quals s'aplica aquest Conveni.

2. Tota part pot, en qualsevol altre moment posterior i mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori designat en la declaració. El Conveni entrarà en vigor respecte a aquest territori el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en aplicació dels dos apartats anteriors pot ser retirada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada prendrà efecte el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què el secretari general rebí la notificació esmentada.

Article 26

Efectes del Conveni

1. L'objecte d'aquest Conveni és completar els convenis o els acords multilaterals o bilaterals aplicables que existeixen entre les parts, incloent-hi les disposicions dels convenis del Consell d'Europa següents:

- Conveni europeu d'extradició, obert a la signatura, a París, el 13 de desembre de 1957 (STE núm. 24).

- Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal, obert a la signatura, a Estrasburg, el 20 d'abril de 1959 (STE núm. 30).

- Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, obert a la signatura, a Estrasburg, el 27 de gener de 1977 (STE núm. 90).

- Protocol adicional al Conveni europeu de cooperació judicial en matèria

penal, obert a la signatura, a Estrasburg, el 17 de març de 1978 (STE núm. 99).

- Segon Protocol adicional al Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal, obert a la signatura, a Estrasburg, el 8 de novembre de 2001 (STE núm. 182).

- Protocol d'esmena del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, obert a la signatura, a Estrasburg, el 15 de maig de 2003 (STE núm. 190).

2. Si dues o més parts ja han conclòs un acord o un conveni en relació amb les matèries tractades per aquest Conveni, o si han establert d'una altra manera les seves relacions sobre aquests temes, o si ho faran posteriorment, tenen també la facultat d'aplicar aquell acord o conveni, o establir les seves relacions en conseqüència. Tanmateix, quan les parts estableixin les seves relacions sobre matèries objecte d'aquest Conveni d'una manera diferent de la que estava prevista, ho han de fer d'una forma que no sigui incompatible amb els objectius i els principis del Conveni.

3. Les parts que són membres de la Unió Europea apliquen, en les seves relacions mútues, les regles de la Comunitat i de la Unió Europea sempre que existeixin regles de la Comunitat o de la Unió Europea que regeixin el tema particular concernit i aplicable al cas en qüestió, sense perjudici de l'objecte o la finalitat d'aquest Conveni i sense perjudici de la seva plena aplicació respecte a les altres parts.

4. Cap disposició d'aquest Conveni no afecta altres drets, obligacions i responsabilitats d'una part i dels individus que resultin del dret internacional, incloent-hi el dret internacional humanitari.

5. Les activitats de les forces armades en temps de conflicte armat, en el sentit que es dóna a aquests termes en el dret internacional humanitari, regides per aquest dret no estan regides per aquest Conveni, i les activitats dutes a terme per les forces armades d'una part en l'exercici de les seves funcions oficials, en la mesura que es regeixen per altres regles del dret internacional, tampoc no es regeixen per aquest Conveni.

Article 27

Esmenes al Conveni

1. Qualsevol part, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa o la Consulta de les Parts, poden presentar esmenes a aquest Conveni.

2. El secretari general del Consell d'Europa comunica a les parts totes les propostes d'esmena.

3. A més, qualsevol esmena proposada per una part o pel Comitè de Ministres es comunica a la Consulta de les Parts que sotmet al Comitè de Ministres la seva opinió sobre l'esmena proposada.

4. El Comitè de Ministres examina l'esmena proposada i qualsevol opinió sotmesa per la Consulta de les Parts i pot aprovar l'esmena.

5. El text de qualsevol esmena aprovat pel Comitè de Ministres de conformitat amb l'apartat 4 es trameta a les parts per a la seva acceptació.

6. Qualsevol esmena aprovada de conformitat amb l'apartat 4 entrarà en vigor el trentè dia després que totes les parts hagin informat el secretari general que l'han acceptada.

Article 28

Revisió de l'annex

1. A fi d'actualitzar la llista dels convenis de l'annex, qualsevol part o el Comitè de Ministres poden proposar esmenes. Aquestes propostes d'esmena només poden concernir tractats universals conclòsos en el si de les Nacions Unides, que tracten específicament del terrorisme internacional i que ja han entrat en vigor. Les ha de comunicar el secretari general del Consell d'Europa a les parts.

2. Després d'haver consultat les parts no membres, el Comitè de Ministres pot adoptar una esmena proposada per la majoria prevista a la lletra d de l'article 20 de l'Estatut del Consell d'Europa. Aquesta esmena entrarà en vigor a l'expiració d'un període d'un any a partir de la data en què s'hagi tramès a les parts. Durant aquest termini, qualsevol part pot notificar al secretari general del Consell d'Europa una objecció a l'entrada en vigor de l'esmena respecte d'ella.

3. Si un terç de les parts ha notificat al secretari general una objecció a l'entrada

en vigor de l'esmena, aquesta no entra en vigor.

4. Si menys d'un terç de les parts ha notificat una objecció, l'esmena entra en vigor per a les parts que no han formulat cap objecció.

5. Quan una esmena ha entrat en vigor de conformitat amb l'apartat 2 i que una part ha formulat una objecció a l'esmena, aquesta entrarà en vigor en aquesta part el primer dia del mes després de la data en què hagi notificat la seva acceptació al secretari general del Consell d'Europa.

Article 29

Arranjament de controvèrsies

En el cas de controvèrsia entre les parts referent a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni, les parts s'esforcen a arribar a la resolució d'aquesta mitjançant la negociació o qualsevol altre mitjà pacífic de la seva elecció, incloent-hi la submissió de la controvèrsia a un tribunal arbitral, les decisions del qual vinculen les parts en la controvèrsia, o a la Cort Internacional de Justícia, segons un acord comú de les parts concernides.

Article 30

Consulta de les Parts

1. Les parts es concerten periòdicament a fi de:

- a) Fer propostes amb vista a facilitar o millorar l'ús i l'execució efectius d'aquest Conveni, incloent-hi la identificació de qualsevol problema en la matèria, i també els efectes de qualsevol declaració feta de conformitat amb aquest Conveni.
- b) Formular una opinió sobre la conformitat d'una denegació d'extradició que se li sotmeti de conformitat amb l'apartat 8 de l'article 20.
- c) Fer propostes d'esmena a aquest Conveni de conformitat amb l'article 27.
- d) Formular una opinió sobre qualsevol proposta d'esmena a aquest Conveni que se li sotmeti de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 27.
- e) Manifestar una opinió sobre qualsevol qüestió relacionada amb l'aplicació d'aquest Conveni i facilitar

l'intercanvi d'informacions sobre els desenvolupaments jurídics, polítics o tècnics importants.

2. El secretari general del Consell d'Europa convoca la Consulta de les Parts sempre que ho consideri oportú i, en tots els casos, si la majoria de les parts o el Comitè de Ministres en formulen la demanda.

3. La Secretaria del Consell d'Europa assisteix les parts pel que fa a l'exercici de les seves funcions que resulten d'aquest article.

Article 31

Denúncia

1. Tota part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Conveni adreçant una notificació al secretari general del Consell d'Europa.

2. La denúncia esdevindrà efectiva el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 32

Notificació

El secretari general del Consell d'Europa notifica als estats membres del Consell d'Europa, a la Comunitat Europea, als estats no membres que han participat en l'elaboració d'aquest Conveni, i també a tots els estats que s'hi han adherit o que han estat invitats a adherir-s'hi:

- a) Qualsevol signatura.
- b) El dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
- c) Qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni de conformitat amb l'article 23.
- d) Qualsevol declaració feta d'acord amb l'apartat 2 de l'article 1, l'apartat 4 de l'article 22 i l'article 25.
- e) Qualsevol altre document, notificació o comunicació en relació amb aquest Conveni.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet a Varsòvia, el 16 de maig de 2005, en francès i en anglès, ambdós textos

igualment fefaents, en un sol exemplar que es dipositarà en els arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en trametrà còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa, a la Comunitat Europea, als estats no membres que han participat a l'elaboració del Conveni i a tot estat que hagi estat invitat a adherir-s'hi.

Annex

1. Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, signat a l'Haia el 16 de desembre de 1970.

2. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil, signat a Montreal el 23 de setembre de 1971.

3. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat a Nova York el 14 de desembre de 1973.

4. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat a Nova York el 17 de desembre de 1979.

5. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.

6. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, conclòs a Montreal el 24 de febrer de 1988.

7. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988.

8. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades en la plataforma continental, conclòs a Roma el 10 de març de 1988.

9. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat a Nova York el 15 de desembre de 1997.

10. Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999.

Situació del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Entrada en vigor: 1 de juny del 2007

Situació el 6 de setembre del 2007: 32
estats signataris; 7 estats part

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D
Albània	22 de desembre del 2005	6 de febrer del 2007	1 de juny del 2007		
Alemanya	24 d'octubre del 2006				
Andorra	17 de novembre del 2005				
Antiga República Iugoslava de Macedònia	22 de novembre del 2006				
Armènia	17 de novembre del 2005				
Àustria	16 de maig del 2005				
Azerbaitjan	16 de maig del 2005				X
Bèlgica	19 de gener del 2006				
Bòsnia i Hercegovina	19 de gener del 2006				
Bulgària	17 de novembre del 2005	31 de juliol del 2006	1 de juny del 2007		
Croàcia	16 de maig del 2005				
Dinamarca	16 de maig del 2005	24 d'abril del 2007	1 d'agost del 2007	X	X
Eslovàquia	19 de maig del 2006	29 de gener del 2007	1 de juny del 2007		
Eslovènia	19 de maig del 2006				
Espanya	16 de maig del 2005				
Estònia	7 de setembre del 2005				
Finlàndia	16 de maig del 2005				
França	22 de maig del 2006				
Geòrgia	14 de desembre del 2005				
Grècia	17 de novembre del 2005				
Islàndia	16 de maig del 2005				
Itàlia	8 de juny del 2005				
Letònia	19 de maig del 2006				
Luxemburg	16 de maig del 2005				
Malta	16 de maig del 2005				
Moldàvia	16 de maig del 2005				
Montenegro ¹	16 de maig del 2005				
Països Baixos	17 de novembre del 2005				
Polònia	16 de maig del 2005				
Portugal	16 de maig del 2005				
Regne Unit	16 de maig del 2005				
Romania	16 de maig del 2005	21 de febrer del 2007	1 de juny del 2007		
Rússia	17 de novembre del 2005	19 de maig del 2006	1 de juny del 2007		X
San Marino	14 de novembre del 2006				
Sèrbia ¹	16 de maig del 2005				
Suècia	16 de maig del 2005				
Turquia	19 de gener del 2006				X
Ucraïna	16 de maig del 2005	21 de desembre del 2006	1 de juny del 2007	X	X
Xipre	16 de maig del 2005				

R: Reserves

D: Declaracions

1. Data de la signatura de la Unió d'estats de Sèrbia i Montenegro.

Reserves i declaracions**Azerbaitjan**

Declaració lliurada al secretari general pel ministre d'Afers Exteriors d'Azerbaitjan en el moment de la signatura de l'instrument, el 16 de maig del 2005 -Original en anglès.

La República d'Azerbaitjan declara que no està en condicions de garantir l'aplicació de les disposicions del Conveni en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris no siguin alliberats d'aquesta ocupació.

Declaració anterior relativa als articles:

Dinamarca

Reserva consignada en l'instrument de ratificació i en una carta del Ministeri d'Afers Estrangers de Dinamarca dipositades el 24 d'abril del 2007 -Original en anglès.

De conformitat amb l'article 20 (2) del Conveni, el Govern del Regne de Dinamarca declara que es reserva el dret de no aplicar l'article 20 (1) pel que fa a l'extradició per infraccions considerades a l'article 5, incloses les infraccions considerades a l'article 5 en relació amb l'article 9.

Data d'efecte: 1/8/2007

Declaració anterior relativa als articles: 20

Declaració consignada en l'instrument de ratificació i en una carta del Ministeri d'Afers Estrangers de Dinamarca, dipositades el 24 d'abril del 2007 -Original en anglès.

El Govern del Regne de Dinamarca declara que fins que no decideixi altrament el Conveni no s'aplica a les Illes Fèroe i a Groenlàndia.

Data d'efecte: 1/8/2007

Declaració anterior relativa als articles: 25

Rússia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 19 de maig del 2006 -Original en anglès.

La Federació de Rússia declara que la seva jurisdicció engloba les infraccions establertes de conformitat amb els articles 5 a 7 i 9 del Conveni en els casos pre-

vistos als apartats 1 i 2 de l'article 14 del Conveni.

Data d'efecte: 1/6/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 14

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 19 de maig del 2006 -Original en anglès.

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 21 del Conveni han d'aplicar-se de manera a garantir que els autors de les infraccions definides pel Conveni no han d'eludir en cap cas l'acció penal, sense perjudici de l'efectivitat de la cooperació internacional en matèria d'extradició i de cooperació judicial.

Data d'efecte: 1/6/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 21

Turquia

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Turquia lliurada a la secretària general adjunta en el moment de la signatura de l'instrument, el 19 de gener del 2006 -Original en anglès.

La República de Turquia declara que l'article 19 del Conveni no s'ha d'interpretar de manera que els responsables de les infraccions establertes al Conveni no siguin jutjats ni perseguits.

Declaració anterior relativa als articles: 19

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Turquia lliurada a la secretària general adjunta en el moment de la signatura de l'instrument, el 19 de gener del 2006 -Original en anglès.

La República de Turquia declara que interpreta els termes "dret internacional humanitari" de l'article 26 del Conveni en el sentit que fan referència als instruments jurídics internacionals dels quals Turquia ja és part.

La República de Turquia declara que l'aplicació de la primera part de l'apartat 5 de l'article 26 del Conveni no implica necessàriament l'existència d'un conflicte armat i que els termes "conflicte armat" descriuen una situació diferent de

la comissió d'actes, organitzats o no, que constitueixen un crim terrorista en el sentit del dret penal, i que la primera part de l'apartat 5 de l'article 26 del Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit que dóna un estatut a les forces o grups armats diferent del de les forces armades d'un estat tal com s'interpreta i aplica actualment en dret internacional i, per aquest fet, crea noves obligacions per a Turquia.

La República de Turquia declara, a més, que l'aplicació o la interpretació de l'apartat 4 de l'article 26 del Conveni no s'ha de fer de conformitat amb les obligacions dels estats respecte del dret internacional sobre els refugiats incloent-hi, especialment, la responsabilitat d'assegurar que la institució del dret d'asil no sigui objecte d'abús per part de persones responsables d'infraccions terroristes establertes per aquest Conveni.

Declaració anterior relativa als articles: 26

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Turquia lliurada a la secretària general adjunta en el moment de la signatura de l'instrument, el 19 de gener del 2006 -Original en anglès.

La República de Turquia declara que interpreta els termes "arranjament de controvèrsies" indicats a l'article 29 del Conveni en el sentit que el procediment per a la resolució d'una controvèrsia només ha de ser acceptat per les parts en la controvèrsia.

Declaració anterior relativa als articles: 29

Ucraïna

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 21 de desembre del 2006 -Original en anglès.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 18 del Conveni, Ucraïna declara que no extradirà ciutadans ucraïnesos cap a un altre estat. Als efectes d'aquest Conveni, es considera nacional ucraïnès tota persona que, de conformitat amb la legislació d'Ucraïna, és ucraïnesa en el moment de decidir sobre la seva extradició.

Data d'efecte: 1/6/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 18

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 21 de desembre del 2006 -Original en anglès.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 19 del Conveni, Ucraïna declara que en cas de rebre una sol·licitud d'extradició d'un autor d'infraccions d'una part en aquest Conveni amb la qual no està vinculada per cap Conveni d'extradició, Ucraïna considera aquest Conveni en el sentit que constitueix la base jurídica de l'extradició pel que fa a les infraccions previstes als articles 5 a 7 i 9 d'aquest Conveni.

Data d'efecte: 1/6/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 19

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 21 de desembre del 2006 -Original en anglès.

De conformitat amb l'apartat 4 de l'article 22 del Conveni, Ucraïna es reserva el dret de no sotmetre's a les condicions imposades en virtut de les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article per la part que proporciona la informació, llevat que se l'informi i que accepti que se li trameti aquesta informació.

Data d'efecte: 1/6/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 22

Declaració del Principat d'Andorra de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 1 del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme

El Principat d'Andorra considera que mentre no sigui part del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, aquest Conveni no consta en l'annex del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme.

Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de novembre del 2007 ha aprovat l'adhesió al següent:

Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997

El Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997, és el primer conveni internacional elaborat i adoptat sota els auspicis conjunts del Consell d'Europa i de la UNESCO, per crear un marc per al desenvolupament futur de les pràctiques de reconeixement de qualificacions a l'anomenada regió europea. Així, aquest instrument actualitza a escala internacional el marc jurídic aplicable al reconeixement de les qualificacions i substitueix els convenis anteriorment adoptats en el marc de les dues organitzacions internacionals esmentades.

El Principat d'Andorra, el dia 9 de setembre del 2003, durant la conferència de ministres europeus d'ensenyament superior que va tenir lloc a Berlín els dies 18 i 19 de setembre del 2003, va adherir-se a l'anomenat Procés de Bolonya, que té com a finalitat primordial l'assoliment de la convergència dels diferents sistemes d'ensenyament superior europeus a fi d'establir de manera plena, l'any 2010, l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior i l'Espai Europeu de Recerca. Entre els objectius principals que defineixen el Procés de Bolonya cal remarcar els que fan referència a la garantia de la qualitat, la promoció de la mobilitat, l'adopció d'un sistema de titulacions fàcilment comprensible i comparable i, finalment, la promoció de la dimensió europea de l'ensenyament superior.

Per la seva banda, el Conveni de Lisboa -al qual s'han adherit la majoria dels països participants al Procés de Bolonya- estableix les condicions i els procedi-

ments per reconèixer, en els països signataris del Conveni, les qualificacions que donen accés a l'ensenyament superior, i també els períodes d'estudi i les qualificacions de l'ensenyament superior, facilitant d'aquesta manera el reconeixement de les titulacions expedides per les autoritats competents d'altres països signataris. Així doncs, el Conveni de Lisboa és un instrument potent per promoure la mobilitat dels estudiants i dels titulats d'ensenyament superior dins l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.

El Conveni de Lisboa de 1997 permet que els titulars de les qualificacions lliurades per un país signatari puguin beneficiar-se d'un accés adequat a l'avaluació de les seves qualificacions a un altre país signatari. Amb relació a l'avaluació de les qualificacions, cal esmentar que en el dit Conveni s'estableix la prevalença del principi de no-discriminació per raons de sexe, raça, llengua, incapacitació, religió, opinió, així com per l'origen nacional, ètnic o social dels demandants. A la vegada, cal remarcar que, dins el marc dels procediments de reconeixement establerts pel Conveni de Lisboa, les qualificacions estrangeres -tant d'accés a l'ensenyament superior, com de períodes d'estudi o de diplomes d'ensenyament superior- han de ser reconegudes com a comparables a les qualificacions corresponents dins el sistema nacional, excepte en els casos en què quedin acreditades diferències substancials entre les qualificacions estrangeres i les del sistema nacional. En termes més generals, el Conveni de Lisboa de 1997 facilita el reconeixement de diplomes entre els països signataris i permet millorar els mecanismes d'accés als sistemes d'ensenyament superior dels països esmentats. En aquest sentit, és del tot rellevant remarcar que, pel que fa al Principat d'Andorra, el ministeri encarregat de l'ensenyament superior és l'autoritat competent per prendre les decisions relatives al reconeixement a què es refereix l'article 2.2 del Conveni.

Així doncs, el Principat d'Andorra efectua la declaració següent:

“De conformitat amb l'article 2.2 del Conveni, Andorra declara que l'autoritat competent al Principat d'Andorra per prendre les decisions relatives al reco-